

- אכן סבריק (11.1.49) שהצדתי בועדת הפיוס רוצה (1) בירושלים בינלאומית עם אבטנוסיה יהודית בעיר החדשה, (2) במידור פוליס של בעיה פליסי ערב - ישובם בארצות ערב ומיצויים מישראל, (3) סידור פוליס כללי - נוסה לסיפוח לעה"י. סבור שישראל די חזקה לעמוד בפני שכן חזק, (4) בנוגע לגבולות מוכן לקבל הסכם הקיים, אבל נוסה לסידור מיוחד בנצרת ובית לחם,
- השתתפתי עם ועד המצע בנסיון לקצר ולקצץ. אולם עלתה בידי רק הוספה אחת קטנה במתיחה, ש"הגבולות הנאותים של המדינה שרם הובטחו וירושלים לא נכללה עוד במדינה".
- בערב בא מברק מטסה דיון. הוא דיבר הבוקר עם עבדאלה. המצרים יודעים על הסידור של החלפת הסבויים שלנו ומצרים ומסכימים לו, בכל זאת הציע משה שאנו נחזיר הסבויים המצרים - למצרים. עבדאלה מסכים ורוצה לשאול את הסלך. הודיע לו על הכנתנו להיפגש עם הסלך. הדבר כנראה יצא לפועל ביוסא'.
- יגאל ואיהן ישובו מחר בשלוש אה"צ.

15.1.49, שבת, יד' טבת תש"ט.

וההפכה העוברת עלינו לא יכולה להצטמצם בשטח המדיני והצבאי בלבד. למען המלא והשלים יעודה ההיסטורית שומה עליה להתפשט על כל פינות חיינו - וקודם כל בשטח העשייה הנשקית, ההיכנון טיפוח כשרנו המדעי, הטכנולוגי והחינוכי. העצמאות שאנו נלחמים עליה מכוונת לא ליהודי א"י בלבד - אלא לעם כולו, והעברה מהירה של העם והלשרתו בארץ מחייבת עירוי ומילוי כל כוחות המחשבה, היוזמה, הביצוע וההגשמה החיוניות עד שיאס העליון. המחיצה בין צרכינו האנושיים הכלליים ובין צרכינו

היהודיים שהיתה קיימת לא רק בגולה אלא תחת שלטון זר גם בארץ - צריכה ליהרס, ומכרח לבוא שנוי ערכין גמור בחפיסתנו את חכמת ישראל, בחפיסתנו המדינית-הכמסטית, החינוכית והתרבותית. משפט עברי עכשיו אינו יכול להשאר מה שהבינונו במנות זה מקודם. או שזה היה החגוגנות בפני משפט עוין זר - או שזה היה סימול בחקירת משפט שצמח במציאות היסטורית שעבר זמנה. משפט כללי היה ~~משפט~~ משפט של עם זר ושל חברה ספסית. שניהט לא יחכנו עכשיו. לנו דרוש משטר משפטי שיעצם ויחשל את עצמאותנו ובסחוננו, יגביר ויעטיק שלטוננו על עצמנו, ילד את האומה ויחנכה לאחריות הדדית, לכבוד הדדי, לחירות ושוויון, שייצור תנאים משפטיים לשרותים צבוריים ישרים, יעילים, כלליים, לפיתוח דינמי בחקלאות ובחרושת, לביצור יסודות הצדק והיושר והטהרה במדינה ויגלם את ערכי המוסר והחזון האוניוורסלי של שלום בינלאומי וצדק סוציאלי ביחסינו הפנימיים והחיצוניים, ויבצר את משטרנו הפנימי על יסוד הדימוקרטיה, החרות ועזרה הדדית.

חינוך עברי - הוא חינוך העברי, ז"א סיפוח כל כוחות הנפש והגוף, לערות, לבריות, לסכילות גופנית, להגינות, ללימוד, לכבוד מעמך ומחשבה, להערכת הסוב והיוצא והאמת; חינוך רב צדדי וכולל; הרקח כל אוצרות התרבות האנושית - מיכא קדם ועד זכינו, בשטחי המחשבה, המדע, הפילוסופיה, השירה, החזון, הספרות היפה, המחקר לעברית, הנחלת הלשון לעם, סיבול הלשון לצרכי המדינה, הצבא. המשפט, כהנילה. המדע, המפורס, חרושת, מלאכה, חקלאות, סיס ושיט, שכלול מקצוע והרמה בו יר המעילה.

המדע צריך להיות הכוח המכוון ומדריך את כל פעולתנו המסקית והחינוכית.

אנשי הרוח וחלוצי ההגשמה צריכים לשלוט במדינה ישראל ולהוות את כוחה

הדינמי והמכוון.

- בשלוש אה"צ כינוס בעלי מקצועות חפשיים בבית הבימה. אספה ענקית. אמרו לי שכל אלה בעלי מקצועות חפשיים שבאו מכל הארץ. קשה לי להאמין בכך.

בחמש וחצי בא יגאל. חזר אה"צ עם ששון מרודוס. אופטימי. המצרים רוצים בשלום, משלחתם היא צבאית, אבל בין החיילים יש מי שעומד לשאת ~~XXXXXXXXXX~~ אחות הגדולה של הכלב פרוק ומגנו של עזאם כמזכירות הליגה הערבית. מהלך הדיונים לפי שעה טוב, יגאל קובל על הורעה של משה שהוא קשור (?) לחובת מינוי המצרים לפני שביחת נשק. יגאל חושב שאפשר להשאיר המצרים ברצועת החוף לזמן שביחת הנשק, בעניין פלוגה הוא בעד שחרור חלקי, בתנאי שישלחו לעבר הגבול ולא לעזה. לא סיימנו בירורנו כי נאלצתי ללכת לוועדה המהנדסים והארכיטקטים.

אמרתי להם שעכשיו הגיעה שעתם, אם כי יש להם חלק גם במפעל הקים ובמאמץ הצבא (בייצור נשק ובחיל הנדסה). מחכים להם בין השאר 3 מפעלים גדולים: בניין כחים לכאות אלפים עולים, החקנת השאה לנגב - וייצור כוח חשמלי, למען לא נהיה תלויים במקורות כוח מן החוץ.

- בסמונה בערב בררת עם א זלמן המצע, כללתי חביעת ירושלם כסעיף מיוחד.

בהסע החיעצות עם משה, ששון ומשה דיין על השיחה עם עבדאלה. הצעתי לששון שיכניע למלך קובלנחנו על הזמנת הבריסים - בעוד יש שיחות שלום - זה מעשה איבה ואיום וגם מפגין תלולו בבריסים. ידרוש ממנו הסכמה להליכתנו לאילת. אם ישאל על סיפוח לא יחן חשובה חיובית. אבל גם לא שלילית.

לששון יש רושם ברור שהמצרים רוצים בשלום וצר להם על שנסתככו במדיניות

פן-ערבית ומעמו המעט המר של מפלה...